

Wij moeten hun crisis niet betalen! De broekriem spant al hard genoeg Samen staan we sterk!

Volgend jaar verwacht men dat nog eens 90.000 arbeiders hun job zullen verliezen. Ze zullen de 36.000 vervoegen die in 2009 buiten zijn gegooid. En dat is dan nog buiten de jongeren gerekend die vandaag op de "arbeidsmarkt" terecht komen zonder er iets te vinden. De toekomst ziet er somber uit en aan de werkenden en hun gezinnen zullen veel offers worden gevraagd. Maar als we vandaag worden gevraagd om de broekriem nog maar eens verder aan te trekken, is dat niet om onze collega's te helpen, maar voor diezelfde schoften die reeds lang in onze zakken zitten.

Terwijl ons tijdens de beweging voor meer koopkracht werd verteld dat er geen geld was, duurde het niet lang om meer dan 20 miljard euro te vinden om de banken te redden. En wat te zeggen over de ondertussen 9 miljard euro aan lastenverlagingen voor het patronaat? Het is genoeg geweest!

Hetgeen dat maakt dat in België de arbeiders minder hard geraakt worden door de crisis, is onze sociale zekerheid en de loonindexering. Maar deze verworvenheden, zoals zoveel andere, staan onder steeds meer intense druk om "de concurrentiepositie van de bedrijven te behouden". Alles wordt eraan gedaan om ons de crisis te doen betalen, terwijl het leven ons nu al helemaal geen rozengeur en maneschijn biedt.

Vandaag wil de regering en het patronaat de arbeiders- en bediendenstatuten harmoniseren naar beneden toe. Terwijl het de hebzucht van de patroons is die ons in een diepe crisis heeft gestort, blijkt het antwoord op de crisis dat ons door de media, de politici en de patroons wordt opgelepeld nog meer hebzucht te zijn. Waarom zouden de gevolgen daarvan ditmaal anders zijn?

Het voorbeeld van het Bayer-concern in Antwerpen is sprekend: terwijl het bedrijf vorig jaar niet minder dan 190 miljoen euro winst heeft geboekt (zo'n 225.000 euro per werknemer), wil men 10% besparen op de loonkosten. De syndicale delegatie zegt echter neen en verzet zich, ondanks de smerige rol van de media.

Vandaag zien we eindelijk een nationale actie tegen de crisis, zonder quota per regio of sector. In oktober toonde de betoging in Charleroi reeds aan dat de strijd lust aan de basis aanwezig is. Het moet daar niet bij blijven!

BAYER

De arbeiders en bedienden van Bayer – ABVV en ACV - hebben NEEN gezegd aan de logica van loonsverlaging en arbeidsduurverhoging. Ze verdedigen hiermee niet enkel de arbeidsvoorwaarden in Bayer, maar in de hele Antwerpse chemiesector. LSP steunt de syndicale delegatie omdat men met het aanvaarden van de logica van een neerwaartse spiraal wel weet waaraan men begint, maar niet waar het eindigt! Herstructurerings zijn niet bepaald door het noodlot, maar de plannen van de directie verslaan kan enkel door strijd en solidariteit.

Wil je meer info?

Een discussie?

Lid worden?

info@socialisme.be

02/345 61 81

LSP
Linkse Socialistische Partij

WWW.SOCIALISME.BE

WE HEBBEN EEN

ECHT STRIJDPLAN VOOR WERK NODIG!

We hebben nood aan een consequent mobilisatieplan, met algemene vergaderingen, informatiesessies, sensibiliseringsacties en vooral aan duidelijke ordewoorden. We kunnen de crisis pas overwinnen door ofwel de kapitalisten ofwel de arbeiders ervoor te doen betalen. We denken dat o.a. de volgende eisen de positie van de werkenden kan versterken.

- **HARMONISERING VAN HET ARBEIDERS- EN HET BEDIENDEN- STATUUT NAAR BOVEN TOE DOOR HET NEMEN VAN DE BESTE ELEMENTEN VAN BEIDE.**
- **LOONSVERHOOGING, WANT WE HEBBEN RECHT OP EEN DEGE- LIJK LEVEN.**
- **HANDEN AF VAN DE SOCIALE ZEKERHEID! DE BAZEN HEBBEN AL GENOEG CADEAUS GEKREGEN.**
- **PAK DE WERKLOOSHEID AAN, NIET DE WERKLOZEN: 32- URENWEEK ZONDER LOONVERLIES EN MET BIJKOMENDE AAN- WERVINGEN!**
- **NATIONALISATIE VAN DE BEDRIJVEN DIE DREIGEN MET ONT- SLAG! ALS DE PATROONS ONS WILLEN LATEN BETALEN VOOR DE GEVOLGEN VAN HUN HEBZUCHT, MOETEN WE HEN DE CONTROLE ONTNEMEN DIE ZE UITOEFENEN OP HET LEVEN VAN DE WERKENDEN!**
- **VOOR EEN PRODUCTIEPLAN DAT REKENING HOUDT MET DE NODEN VAN DE BEVOLKING EN HET MILIEU. WE WEIGE- REN EEN SAMENLEVING WAAR DE ARBEIDERS EN HET MILIEU WORDEN OPGEOFFERD VOOR DE WINSTEN!**

VAKBONDSACTIVISTEN HEBBEN NOOD AAN EEN POLITIEK INSTRUMENT !!!

De traditionele partijen brengen slechts nuances naar voor in het ritme van de aanvallen op de werkenden. Banden behouden met dit soort partijen betekent een enorme handicap voor de ontwikkeling van een strijdbare beweging.

Slechts twee dagen na de bijeenkomst in Tour&Taxis et de betoging in Charleroi op 9 oktober, was de nationale leiding van het ABVV aanwezig op het PS-congres, waar Anne Demelenne verklaarde: "Als er nog een partij in de regering bestaat die naar ons luistert en onze eisen verdedigt, dan is het de PS". Nog eens twee dagen later kondigde de regering haar besparingsplannen aan... Door het aanvaarden van het idee van "het minste kwaad" verzetten we ons niet tegen de logica van dit systeem en de oorzaken van de crisis. Alle traditionele partijen hebben de neoliberale logica aanvaard en toegepast. Waarom blijven de vakbondsleiders partijen als de PS steunen? Trekken ze geen enkele les uit hun lange regeringsdeelname? Hoeveel Generatiepacten zijn er nog nodig? We hebben nood aan een nieuwe arbeiderspartij!